

ва писмо обаче той забълбъзалъ: „Ако на тебѣ, княже, не ти е по сърдце Славянската служба, ти можешъ да наредишъ въ дворецътъ си да се служи Латинска литургия отъ Нѣмскитѣ священници“. Съ тѣзи си забълбъжка папата далъ на Святополка да разбере, че той желае князътъ да дружи повече съ Нѣмското духовенство, и, на него да се довърява, нежели на св. Методия.

Оправданието на св. Методия отъ папата и връщанието му пакъ като Моравский архиепископъ смаяло Нѣмското духовенство; но то пакъ не се отчаяло до сущъ.

Когато папа Иоаннъ VIII-й испратилъ св. Методия отъ ново въ Моравия, съ писмото си до Святополка, той, бидѣйки лукавъ като иезуитинъ, назначилъ за неговъ помощникъ (а въ сжщностъ за шпионинъ) нѣкого си Викинга, комуто поръчалъ тайно да слѣди св. Методия въ работитѣ му и, щомъ забълбъжи въ тѣхъ нѣщо противно на папскитѣ интереси, на часътъ да му съобщава.

Съ помощта на тогози-то Викинга Нѣмското духовенство се опитало отъ ново да скомпрометира св. Методия и го отстрани отъ Моравия. По подсѣщание отъ стр. на казанното духовенство Викингъ извършилъ една до нѣма-й-къдѣ безнравственна работа противъ св. Методия—той съставилъ едно лъжовно писмо ужъ отъ папата до кн. Святополка, въ което се казвало, че св. Методий не бива да се слуша, нито да му се позволява да извършва богослужение на Славян-